

بیا شکرگذاری بیایید

موعظه ۲۱ نوامبر ۲۰۲۱
مزمور فصل ۶۶ آیه ۱ تا ۲۰

مقدمه و عظم

این هفته ما یک مجموعه سه هفته ای در مورد غذا و خانواده را ادامه خواهیم داد. من اکنون می خواهم متن کتاب مقدس ما را بخوانم. لطفاً گوش دهید و قلب خود را به روی خداوند باز کنید که در کلام خود با ما صحبت می کند.

مزمور فصل ۶۶ آیه ۱ تا ۲۰

- ۱ ای مردم روی زمین برای خدا با شادی بسرایید.
- ۲ نام پر جلال او را ستایش کنید و عظمت او را بستابید.
- ۳ به خدا بگویید: «کارهای تو چقدر حیرت انگیز است و قدرت تو چقدر عظیم است که دشمنان از ترس در برابر تو تسلیم می شوند.
- ۴ تمام مردم روی زمین، تو را می پرستند، تو را ستایش می کنند و نام تو را می ستایند.»
سلاه
- ۵ بیایید و کارهای شگفت انگیزی را که خدا در میان مردم انجام داده است ببینید.
- ۶ او دریا را به زمین خشک تبدیل نمود، اجداد ما با پا از آن عبور کردند. آنها در آن روز برای کاری که خدا کرد، شادی کردند.
- ۷ او با قدرت خود، برای همیشه فرمانروایی می کند و همه اقوام را زیر نظر دارد. ای مردم سرکش، علیه او طغیان نکنید.
سلاه
- ۸ ای مردم جهان، با آواز بلند خدای ما را ستایش کنید تا همه صدای شما را بشنوند. .
- ۹ او ما را زنده نگاه داشت و نگذاشت که پای ما بلغزد.
- ۱۰ ای خدا، چنانکه نقره را در کوره می گذارند تا پاک شود، تو ما را در کوره آزمایش گذاشتی تا پاک شویم.
- ۱۱ ما را در تور خود اسیر کردی و بار بردگی را بر پشت ما نهادی.
- ۱۲ آنگاه یک رهبر بر ما قرار دادی. ما از آتش و سیل گذشتیم، اما تو ما را به مکانی بسیار زیاد رساندی.
- ۱۳ اکنون با قربانی های سوختنی به معبد شما می آیم تا به عهده ای که به شما داده ام عمل کنم.
- ۱۴ بله، نذر مقدسی که در زمانی که در تنگنای عمیق قرار گرفتم، دادم.
- ۱۵ به همین دلیل قربانی های سوختنی را برای شما قربانی می کنم، بهترین قوچ های خود را به عنوان عطر خوش، و قربانی گاو نر و بزهای نر.
صلاح
- ۱۶ بیایید و گوش فرا دهید، ای شما که از خدا می ترسید، و من به شما خواهم گفت که او برای من چه کرد.
- ۱۷ زیرا من به او کمک می خوانم و او را ستایش می کردم.

- 18 اگر در دل خود به گناه اعتراف نکرده بودم، خداوند گوش نمی داد.
19 اما خدا گوش داد! او به نماز من توجه کرد.
20 خدا را ستایش کن که دعای مرا نادیده نگرفت و محبت بی دریغ خود را از من نگرفت.

با هم اشعیا باب ۴۰ آیه ۸ را می خوانیم:
چمن ها پژمرده می شوند ، گل ها محو می شوند ، اما کلام خدای ما تا ابد پابرجا خواهد ماند.

لطفاً با من دعا کنید

پدر بهشتی، از اینکه در کلام خود با ما صحبت می کنید، سپاسگزارم.
از نویسندگان کتاب مقدس که به ما می آموزند چگونه دعا کنیم و چگونه در روح و حقیقت عبادت کنیم سپاسگزاریم.
روح القدس لطفاً اکنون قلب ما را باز کن تا بتوانیم از تو بیاموزیم.
ما به نام عیسی دعا می کنیم.
آمین

در اینجا نکته اصلی یا ایده بزرگ خطبه امروز است.
ایده بزرگ: ما با ستایش و ستایش خود خدا را شکر می کنیم

آیات ۱ تا ۳ به ما یادآوری می کند که عبادت یک گفتگو است.
آیا می دانستید که؟

در عبادت، خدا در کلام خود با ما صحبت می کند.
و ما با خدا صحبت می کنیم.

در آیه ۳ با هم به خدا می گوئیم: "عمل تو چقدر عالی است."
چرا این را به خدا می گوئیم؟
خدا می داند که او فوق العاده است.

اما این را می گوئیم چون به درد دل ما می خورد.
چیزهای زیادی در دنیا وجود دارد که ستایش ما را می طلبد.
ستاره های سینما، ماشین های خوب، پول و مد.
قلب ما چیزهایی را که برایمان ارزش قائل هستیم تحسین می کند.
اما هیچ چیز مانند خدا سزاوار ستایش ما نیست.

به همین دلیل است که مسیحیان افرادی هستند که آواز می خوانند.
آیات ۱ تا ۴ ما را به فریاد زدن، آواز خواندن با صدای بلند و با شور دعوت می کنند.
هنگامی که این کار را در روز یکشنبه انجام می دهیم، قلب و ذهن خود را بر منبع همه نعمت ها متمرکز می کنیم.
در تمام طول هفته ما وسوسه می شویم که قلب خود را روی چیزهای دیگر متمرکز کنیم.
به همین دلیل است که باید هر هفته به کلیسا بیاییم.

به همین دلیل است که ما کلام خدا را می خوانیم و هر روز دعا می کنیم.
ما باید قلبمان را به سمت تنها کسی معطوف کنیم که شایسته ستایش ماست.

آیه ۳ ما را دعوت می کند تا با خدا صحبت کنیم.

و آیه ۲ می گوید ما باید "به دنیا بگوییم که او چقدر با شکوه است".
این مکالمه ای است که بالا می رود و بیرون می رود.
وقتی با هم سرود می خوانیم و پرستش می کنیم، با خدا، با دنیا و با یکدیگر صحبت می کنیم.

بعد از آیه ۴ ما این کلمه عبری "سلاه" را می بینیم.
هیچ کس مطمئن نیست معنی آن چیست.
ممکن است یک مکث در موسیقی باشد.
آنجا برای نوازندگانی است که مراسم عبادت را رهبری می کنند.
این کلمه کوچک به ما یادآوری می کند که پرستش یک فعالیت اجتماعی است.
درست است که ما فقط می توانیم خدا را ستایش کنیم.
ما می توانیم به تنهایی دعا کنیم، و باید.
اما بهترین راه برای یاد گرفتن دعا و پرستش این است که با هم باشیم.
مزمیر به ما یادآوری می کند که ما به یکدیگر نیاز داریم.
حال بیابید به آیات ۷ تا ۸ نگاه کنیم.

مزمور فصل ۶۶ آیه ۷ زیرا با قدرت عظیم خود تا ابد حکومت می کند. او هر حرکت ملت ها را زیر نظر دارد. اجازه ندهید
هیچ شورشی به مخالفت برخیزد.
۸ بگذار تمام جهان خدای ما را برکت دهد و او را با صدای بلند ستایش کند.

مردم در سرتاسر جهان خدایان دروغین مختلفی را می پرستند.
آنها مانند شورشیان به چیزهای اشتباه وفاداری می کنند.
آنها تنها خدا و پادشاه واقعی را رد می کنند.
شورشیان به جای تسلیم شدن به خدا به عنوان پادشاه، سعی در کنترل جهان و کنترل دیگران دارند.
آیه ۷ باید برای شما که از کشورهای می آید که در آن خشونت و ظلم وجود دارد مایه آرامش باشد.
قدرت خدا از هر دیکتاتور، رئیس جمهور یا نخست وزیری بیشتر است.
خداوند همه اعمالشان را می بیند.
او هر حرکت ملت ها را زیر نظر دارد.
او از جنگ داخلی در اتیوپی و سرکوب مسیحیان در پاکستان خبر دارد.
خدا می داند که در چین با مردم چگونه رفتار می شود.
او فعالیت های طالبان را در افغانستان می بیند.
او از خشونت گروهی در السالوادور خبر دارد.
من نمی توانم تمام دردها و آزار و اذیت های امروز دنیا را نام ببرم.
اما خدا همه چیز را می بیند.
او شاه شاهان و رب الارباب است.
به همین دلیل است که ما با دعای خود نزد او می آییم.
اتفاقات دنیا برای ما وحشتناک تر از آن است که درک کنیم.
ما می دانیم که نمی توانیم کاری در مورد آن انجام دهیم.
اما خدا درد را می بیند.

او می تواند کاری در مورد آن انجام دهد.
برای همین دعا می کنیم.
ما دعا می کنیم که روزی آیه 8 صادق باشد:
بگذار همه جهان خدای ما را برکت دهد و با صدای بلند ستایش او را بخواند.
اکنون به آیات 9 تا 12 نگاه می کنیم.
سخنان نویسنده در اینجا شخصی تر می شود.

مزمور فصل 66 آیه 9 جان ما در دست اوست و پاهای ما را از لغزش باز می دارد.
10 ای خدا ما را آزمودی. ما را مانند نقره پاک کردی.
11 ما را در تور خود اسیر کردی و بار بردگی را بر پشت ما نهادی.
12 آنگاه یک رهبر بر ما قرار دادی. ما از آتش و سیل گذشتیم، اما تو ما را به مکانی بسیار زیاد رساندی.

آیات 9 تا 12 به ما یادآوری می کند که خدا آنقدر ما را دوست دارد که ما را تربیت کند.
پدر و مادر، آیا شما فرزندان خود را دوست دارید؟
می دونم که این کار را می کنی.
آیا به آنها اجازه می دهید هر کاری می خواهند انجام دهند؟
من می دانم که شما نمی دانید.
خدای ما یک پدر مهربان است و زندگی ما در دستان اوست.
چون او ما را دوست دارد، پاهای ما را از لغزش باز می دارد.
وقتی از او اطاعت نمی کنیم و وقتی سعی می کنیم کارها را به روش خودمان انجام دهیم، او ما را اصلاح می کند.
همانطور که آیه 10 می گوید او ما را مانند نقره پاک می کند.

آیا می دانید نقره یا طلا چگونه تصفیه می شود؟
فرزندان من که Minecraft بازی می کنند می توانند در این مورد به شما بگویند.
شما سنگ معدن را در کوره ای قرار می دهید که در آن تا دمای بسیار بالا گرم شود.
چرا؟
برای ذوب طلا، و جدا کردن آن از ضایعات.

این سنگ معدن مس است.
هزاران سال پیش، سنگ مس مانند این در کوره ای مانند این گرم می شد.
مواد زائد از کوره سرازیر شد.
در داخل کوره فقط مس خالص باقی مانده بود.
سپس می توان آن را چکش کرد و به چیزهای زیبایی مانند این شکل داد.

خدا همین کار را با فرزندانش می کند.
خداوند از شرایط سخت برای پاکسازی ایمان ما استفاده می کند.
او می خواهد ضایعات و گناهان را از دل ما دور کند.
ضایعات سنگ مس به این شکل است.
خدا گاهی اوقات گرما را اعمال می کند تا ما را از گناه و وسوسه ما برای اعتماد به چیزهای اشتباه جدا کند.

وقتی پول کافی نداریم به ما یادآوری می شود که خداوند تامین کننده همه نیازهای ماست.
وقتی بیمار هستیم به ما یادآوری می شود که منبع قدرت ما خداست.
وقتی گناه ما به ما و دیگران آسیب می رساند، به ما یادآوری می شود که خداوند گناه را جدی می گیرد.
ما همچنین به یاد داریم که عیسی برای شستن گناه و شرم ما مرد.

نویسنده مزمور ۶۶ حتی برای لحظات دردناک زندگی خود از خدا تشکر می کند.
گرم شدن در کوره دردناک است.
اما نویسنده می داند که خداوند از آن تجربیات برای پاکسازی ایمان خود استفاده کرد.
فرآیند تصفیه آن را مانند نقره خالص می درخشد.

آیا به یاد دارید که پولس رسول در مورد خار دردناکی که خداوند در زندگی او گذاشت چه گفت؟
دوم قرنثیان فصل ۱۲ آیه ۸ تا ۱۰.
۸ سه بار در این مورد از خداوند التماس کردم که مرا ترک کند.
۹ اما او به من گفت: «فیض من برای تو کافی است، زیرا قدرت من در ضعف کامل می شود.» بنابراین من با خوشحالی بیشتر از
ضعف های خود می بالم تا قدرت مسیح بر من مستقر شود.
۱۰ پس به خاطر مسیح به ضعف ها، توهین ها، سختی ها، آزارها و مصیبت ها راضی هستم. زیرا وقتی ضعیف هستم، پس قوی
هستم.

امیدوارم یاد بگیرید در روزهای سخت با امید و ایمان به خدا نگاه کنید.
امیدوارم از او بخواهید که از زمان های آتش و سیل استفاده کند تا قلب خود را روی او متمرکز کند نه چیز دیگری.

حال بیابید با هم به آیات ۱۳ تا ۱۵ نگاه کنیم.
نویسنده در این ابیات دردسر عمیقی را که تجربه کرده به یاد می آورد.
او همچنین خدا را شکر می کند که او را نجات داد و به او کمک کرد.

مزمور فصل ۶۶ آیه ۱۳ اکنون با قربانی های سوختنی به معبد شما می آیم تا به عهدی که به شما داده ام عمل کنم.
۱۴ بلی، هنگامی که در زحمت بودم نذر کردم و اینک آن را ادا خواهم کرد.
۱۵ گوسفند قربانی خواهم کرد و گوساله و بز تقدیم خواهم نمود و آنها را بر قربانگاه خواهم سوزاند
تابوی خوب آنها بسوی تو زبانه کشد.

وقتی کسی به شما هدیه خوبی می دهد، برای او یک یادداشت تشکر می فرستید؟
این یک کار مودبانه است.
آیات ۱۳ تا ۱۵ توضیح می دهد که چگونه نویسنده از خدا تشکر کرد که او را از دردسر عمیق نجات داد.
نویسنده یادداشتی به خدا نوشته است.
او چه کار کرد؟

او گوسفند، گاو نر و بز را قربانی کرد.
حیوانات متعددی در معبد قربانی و سوزانده شدند.
این یک روش گران قیمت برای تشکر بود!
نمی دانیم نویسنده در چه مشکلی بوده است.

اما او گفت که این یک "مشکل عمیق" است.
به همین دلیل عمیقاً خدا را شکر می کند.
باز هم می بینیم که عبادت یک گفتگو است.
خدا در کلام خود و در آیین های مقدس با ما صحبت می کند.
ما در دعا با خدا صحبت می کنیم.
او دعای ما را مستجاب می کند، پس ما با سرودهای ستایش پاسخ می دهیم.
و ما پیشکش های سپاسگزاری خود را می آوریم.
من می خواهم با شما به چند آیه از تثنیه در مورد عشر و پیشکش نگاه کنم.

تثنیه فصل ۱۲ آیات ۱۷ تا ۱۹

۱۷ اما نمی توانید هدایای خود را در شهر خود بخورید، نه عشر غله و شراب نو و روغن زیتون، نه اولزاده گله ها و گله های خود،
و نه هیچ قربانی برای وفای به نذر، و نه قربانی های داوطلبانه تان. پیشکش های مقدس شما
۱۸ اینها را در حضور یهوه خدایت در مکانی که او انتخاب خواهد کرد بخور. آنها را با فرزندان و غلامان و لایوانی که در
شهرهای شما زندگی می کنند، در آنجا بخورید و هر کاری که انجام می دهید در حضور یهوه خدای خود جشن بگیرید.
۱۹ و بسیار مراقب باشید تا زمانی که در سرزمین خود زندگی می کنید از لایوان غافل نشوید.

دوستان من، دهک و پیشکش ما هدیه ای به خداست.
به خلق خدا نیز روزی می دهند.
در تثنیه فصل ۱۲ آیه ۱۹ موسی به قوم خدا یادآوری کرد که از لایوانی که در معبد کار می کردند مراقبت کنند.
لایوان مراسم عبادت را رهبری می کردند و از اموال معبد مراقبت می کردند.
ده یکها و هدایای شما برای اجاره این ساختمان پرداخت می شود.
شما کمک کردید تجهیزات صوتی جدیدی را که در اینجا داریم پرداخت کنید.
هدایای شما همچنین به من و اندرو پول می دهد تا بتوانیم برای برنامه ریزی مراسم پرستشی هر هفته سخت تلاش کنیم، درست
همانطور که لایوان هزاران سال پیش انجام می دادند.
وقتی هر هفته در حین عبادت ده یک خود را در این کاسه می دهیم، به خدا می گوئیم که شکرگزار نعمت های فراوان او هستیم.
ما با یک عبادت و توکل به دعای او پاسخ می دهیم.
و ما همه آنها را برای کلسیا فراهم می کنیم.

آیا توجه کردید که مردم در تثنیه ۱۲ چه چیزی را به عنوان هدیه آورده بودند؟
نه پول

آیه ۱۷ می گوید که هدایایی برای خدا همه مواد غذایی بودند.
غلات، شراب، روغن زیتون و گوشت.
نذورات مردم به خدا ضیافتی برای قوم خدا فراهم کرد.
در آیه ۱۸ موسی به مردم می گوید که قربانی ها را «در حضور یهوه خدای شما» و «با فرزندان، بندگان و لایوان» بخورند.
وقتی مردم از نذری ها می خوردند، نعمت های خدا را می چشیدند.
با هم جشن شکرگذاری برپا برکردند.

ما قرار است هفته آینده چنین کاری انجام دهیم.
هفته آینده تیمی نخواهیم داشت شام را تهیه کند.
من از همه می‌خواهم برای غذا چیزی بیاورند.
برای نعمت‌های او در زندگی خود، یک هدیه به عنوان هدیه برای خدا بیاورید.
از ساعت ۵ تا ۶ بعدازظهر همه با هم در نذورات خلق خدا ضیافت خواهیم کرد.
و سپس در ساعت ۶ بعدازظهر وارد اینجا می‌شویم و آنچه را که در مزمو ۶۶ آیه ۱۶ می‌بینیم انجام خواهیم داد:

مزمو فصل ۶۶ آیه ۱۶ بیاوید و گوش فرا دهید، ای همه که از خدا می‌ترسید، و من به شما خواهیم گفت که او برای من چه کرد.
۱۷ زیرا من به او کمک می‌خوانم و او را ستایش می‌کردم.

هفته آینده می‌خواهم دو چیز بیاوری.
برای شام یک غذا بیاورید و شهادت بیاورید.
ما همان کاری را انجام خواهیم داد که در آیه 16 می‌خوانیم:
من به شما خواهم گفت که خدا برای من چه کرد.
هر کسی که بخواهد شهادتی را به اشتراک بگذارد این فرصت را خواهد داشت.
لطفاً داستان 15 دقیقه‌ای بیاورید و گرنه از همه خبر نداریم.
اما اگر مایل هستید، لطفاً داستان کوتاهی را که می‌توانید برای ما تعریف کنید، به عنوان تقدیم شکر و حمد خداوند، بیاورید.
من فکر می‌کنم این یک راه ویژه برای به پایان رساندن ماه تمرکز ما بر غذا و خانواده خواهد بود.
حال بیاوید به سه آیه آخر متن امروز نگاه کنیم. بیاوید ببینیم چرا خدا به گناهکاران گوش می‌دهد.

مزمو ۶۶ آیه ۱۸ اگر در قلب خود به گناه اعتراف نکرده بودم، خداوند گوش نمی‌داد.
۱۹ اما خدا گوش داد! او به نماز من توجه کرد.
۲۰ خدا را ستایش کن که دعای مرا نادیده نگرفت و محبت بی دریغ خود را از من نگرفت.

مؤلف در آیه ۱۸ می‌گوید که در دل به گناه اعتراف کرد.
به همین دلیل خداوند به سخنان نویسنده گوش داد.
چون نویسنده صادق بود.
آیا از صادق بودن در مورد گناه خود می‌ترسید؟
آیا از این می‌ترسی که حقیقت گناه خود را با خود یا با دیگران یا با خدا بیان کنی؟
من آن احساس را می‌شناسم.
ما دوست نداریم احساس شرم کنیم.
ما دوست نداریم شکست‌هایمان را بپذیریم.

اما آیه ۱۹ وعده می‌دهد که خدا به ما گوش خواهد داد و ما را طرد نخواهد کرد.
خداوند به دعای نویسنده توجه کرد زیرا او صادق بود.
و آیه ۲۰ چیزی حتی با ارزش تر را نوید می‌دهد.
نویسنده می‌گوید که خداوند «عشق بی دریغ خود را از من نگرفت».
چگونه خداوند می‌تواند به گناهکاری مثل من عشق بی پایان داشته باشد؟
چگونه خدا می‌تواند به اعتراف من به گناه گوش دهد و همچنان مرا دوست داشته باشد؟

چون من به نام خودم نماز نمی خوانم.
من به نام عیسی دعا می کنم.
آیا می دانید چرا مسیحیان همیشه دعاهای ما را با گفتن "به نام عیسی" خاتمه می دهند؟
زیرا نام عیسی شرافتی دارد که خودمان آن را نداریم.

خدا دعاهای شما را می شنود و از شما به عنوان فرزند خود استقبال می کند زیرا به نام عیسی نزد خدا آمده اید.
بر روی صلیب، گناه و شرم ما به عیسی منتقل شد.
و عیسی عدالت خود را به ما منتقل کرد.
ما سابقه اطاعت او از قانون خدا را دریافت می کنیم.
این یک تبادل عالی است.
ما گناه و شرم خود را به عیسی می دهیم.
عیسی شهرت خوب خود را به ما می دهد و به ما اجازه می دهد به نام نیک او دعا کنیم.
به همین دلیل است که خداوند دعاهای ما را می شنود و مستجاب می کند.
زیرا ما به نام عیسی مسیح، خداوند و نجات دهنده ما دعا می کنیم.

بیا حالا با هم دعا کنیم.
پدر، ممنون که دعای ما را می شنوی.
می دانیم که گناه داریم.
ما هر روز از دستورات شما اطاعت نمی کنیم.
اما شما دعای ما را پذیرا هستید و ما را برکت می دهید زیرا ما با کارنامه ننگین خود به شما نمی آییم.
ما شرم و شکست خود را به عیسی داده ایم.
و عزت و آبروی خود را به ما بخشیده است.
پس با تقدیم شکر و با دعای توکل به خود می رسیم.
ما می دانیم که شما هدایای ما را دریافت می کنید و دعاهای ما را می شنوید زیرا به نام پسر شما عیسی نجات دهنده ما نزد شما آمده ایم.
آمین